

ELECCIONS AL PARLAMENT 2003

Informe preliminar

1. Els resultats a les eleccions al Parlament

Amb una variació mínima del cens electoral (mil electors més) el nombre total de votants ha estat superior al 1999 en prop de dos-cents mil vots.

La participació ha augmentat en un 3,5%.

Resultats a Catalunya			
	1999	2003	Dif.
Electors	5.206.419	5.207.425	1.006
Votants	3.118.410	3.300.862	182.452
Abstenció	40,1%	36,6%	-3,5%
PSC	1.177.777	1.026.030	-151.747
CiU	1.172.721	1.018.115	-154.606
PP	295.765	390.650	94.885
IC-EuiA	122.895	240.358	117.463
ERC	270.176	542.045	271.869
Altres	42.630	44.240	1.610

- El PSC ha estat la força més votada en aquestes eleccions, tot traient un avantatge de prop de vuit mil vots a la segona opció, CiU.

No obstant, el PSC ha patit un retrocés proper als cent cinquanta mil vots respecte de la convocatòria de 1999 (als que caldria descomptar l'aportació en vots d'IC a Girona, Lleida i Tarragona, que és difícil d'establir), el que ha comportat la pèrdua de vuit escons.

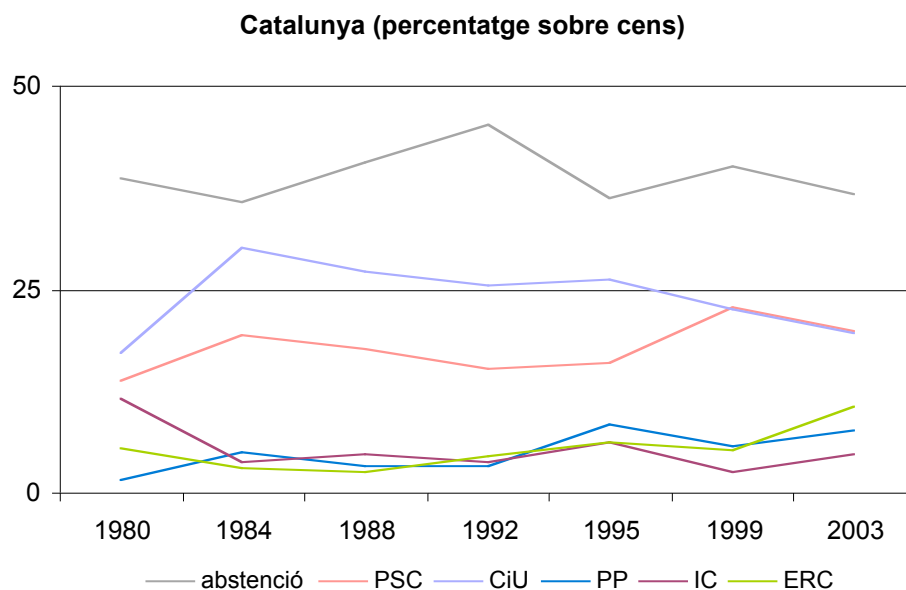
- CiU també ha retrocedit aproximadament en la mateixa proporció en vots, i ha perdut deu escons.
- ERC ha esdevingut el tercer partit en nombre de vots i d'escons, tot doblant els seus resultats de 1999. Llavors, ERC fou la quarta força a uns quinze mil vots del PP i ara ha deixat els populars cent cinquanta mil vots enrera.

ERC ha obtingut onze escons més que fa quatre anys.

- El PP ha aconseguit incrementar el seu resultat de 1999 en uns noranta-cinc mil vots, tot guanyant dos escons.
- IC ha doblat el seu nombre de vots (si considerem conjuntament el vot d'IC i EUiA el 1999) i ha augmentat la seva representació en sis escons.

Si es considera la sèrie històrica dels resultats de les eleccions al Parlament, aquesta convocatòria és la tercera més participativa, després de les de 1984 i 1995.

- El vot al PSC és el segon millor de la sèrie, similar a l'aconseguit el 1984 i és el segon consecutiu que supera el milió de vots.
- El resultat de CiU és el pitjor des de 1984. Llevat del petit repunt de 1995, el vot a CiU a les eleccions autonòmiques mostra un descens ininterromput des de el sostre de 1984, tant en vot absolut com en percentatge sobre cens.
- El percentatge de vot conjunt a les dues forces majoritàries és el més baix de tota la sèrie (descomptant el 1980). Agrupen el 62% dels votants, quan fa quatre anys n'eren el 75%. La dada és fins i tot inferior a la convocatòria de 1995 (65%).
- ERC ha aconseguit el millor resultat en totes les convocatòries autonòmiques. Supera en més de dos-cents mil vots el que era el seu sostre fins al moment (1995) i és el primer cop que aconsegueix obtenir més del 10% del cens.
- El resultat del PP és inferior en trenta mil vots al seu millor vot (1995)
- IC aconsegueix el seu tercer millor registre de la sèrie, uns cinquanta mil vots per sota del de 1995 i en una proporció similar al de 1988.

2. El vot a les circumscripcions

- L'increment de la participació ha estat general, tot i que mostra un augment superior (en percentatge) a la província de Lleida (4,8%).
- Paradoxalment és a Lleida on el PSC pateix el retrocés més important (en percentatge sobre cens), seguit de Barcelona.
- CiU perd vot arreu, però especialment fort és el descens a Girona, on queda a nivell de 1980, amb una pèrdua superior al 5% del cens.
- Precisament Girona és la circumscripció on ERC augmenta més el seu pes electoral, tot assolint el 14% del cens.
- El PP, en canvi, obté el major increment a Barcelona, mentre que l'ascens més tímid es produeix a Tarragona.
- L'increment del pes electoral d'IC és superior a Girona, Tarragona i Lleida. Curiosament, a Barcelona, on IC concentra la part més important del seu vot, l'augment del vot és inferior.

Diferències 1999-2003 (en percentatge sobre cens)					
	Catalunya	Barcelona	Girona	Lleida	Tarragona
Participació	3,5	3,4	3,2	4,8	3,4
PSC	-2,9	-2,9	-2,7	-3,3	-2,5
CiU	-3,0	-2,8	-5,0	-2,2	-3,3
ERC	5,2	4,9	6,4	6,1	5,7
PP	1,8	2,0	1,5	1,5	1,1
IC-EUiA	2,3	2,1	3,0	2,6	2,8

Les diferències observades a nivell de tot Catalunya no es reproduïxen a les diferents circumscripcions:

- A Barcelona i Lleida el PSC és el partit que pateix les majors pèrdues, mentre que a Girona i Tarragona ho és CiU.
- L'increment de vot a ERC sembla procedir de fonts diverses depenent de la província. A Girona l'increment dels republicans es nodreix del descens de CiU, mentre que a Lleida fóra possible que una part s'expliqués per l'augment de la participació.
- IC semblaria nodrir-se del descens del PSC, tot i que a Girona i Tarragona l'augment dels ecosocialistes és superior a la baixada dels socialistes. Per tant, aquí és possible que el nou vot a IC provingui d'altres fonts.

3. El repartiment d'escons

	Barcelona			Girona			Lleida			Tarragona		
	1999	2003	Dif.	1999	2003	Dif.	1999	2003	Dif.	1999	2003	Dif.
PSC	36	29	-7	4	4	=	5	4	-1	5	5	=
CiU	31	25	-6	9	7	-2	8	7	-1	8	7	-1
ERC	7	13	6	2	4	2	1	3	2	2	3	1
PP	8	11	3	1	1	=	1	1	=	2	2	=
IC	3	7	4	1	1	=				1	1	=

El PSC i CiU han perdut gairebé la mateixa quantitat d'escons a la circumscripció de **Barcelona**.

La força més beneficiada ha estat ERC, gràcies al seu major increment de vot.

A **Girona** la superació per part d'IC del llindar del 3% ha fet que el PSC perdés el seu cinquè escó (guanyat gràcies a la coalició amb IC el 1999), que només hauria pogut retenir amb un increment de prop de deu mil vots, precisament els que ha perdut en relació al 1999.

A **Lleida** el PSC no ha pogut retenir el cinquè escó obtingut per un estret marge fa quatre anys. L'augment del vot a ERC, combinat amb el descens del PSC, li propicia l'assoliment dels dos escons deixats anar per les forces majoritàries.

Igual que passa a Girona, l'assoliment del 3% del vot per part d'IC a **Tarragona** li permet mantenir l'escó guanyat el 1999 gràcies a la coalició PSC-CpC-IC.

L'últim diputat ha anat a parar a CiU. El PSC el podria haver aconseguit amb un increment d'uns 2.275 vots en el seu resultat final.

4. El vot a les comarques

Província de BARCELONA

Les tendències d'evolució entre la convocatòria de 1999 i 2003 són generals a totes les comarques, però difereixen en les magnituds.

Diferències 1999-2003 (en percentatge sobre cens)						
	participació	PSC	CiU	ERC	PP	IC-EUIA
Alt Penedès	3,9	-1,8	-4,8	6,9	1,5	2,3
Anoia	2,2	-2,3	-5,3	6,4	2,0	1,8
Bages	3,0	-2,0	-4,1	5,9	1,5	2,2
Baix Llobregat	3,1	-3,0	-2,1	4,0	2,2	3,1
Barcelonès	3,9	-3,1	-2,5	4,7	2,2	3,5
Berguedà	4,6	-1,3	-3,2	6,9	0,9	1,5
Garraf	4,5	-1,9	-3,2	4,9	3,0	2,1
Maresme	2,6	-3,1	-4,0	5,4	2,2	2,6
Osona	4,6	-1,3	-6,2	9,4	1,0	1,6
Vallès Occidental	2,9	-3,0	-2,6	4,6	1,9	3,2
Vallès Oriental	3,0	-3,0	-3,2	5,4	1,9	2,8
Total Barcelona	3,4	-2,9	-2,8	4,9	2,0	2,1

No es pot establir un patró territorial en l'augment de la participació, ja que hi ha comarques veïnes que mostren comportaments diferents. A l'Anoia la participació creix poc, mentre que l'Alt Penedès mostra un creixement important.

El descens del vot al PSC és més fort en aquelles comarques que li han estat tradicionalment més favorables (Maresme, Baix Llobregat, els dos Vallès, a més del Barcelonès). En canvi, la baixada és menor a les comarques d'interior (Osona, Berguedà).

Amb tot, en els municipis més grans de les comarques d'interior el descens del PSC és similar al registrat a les comarques urbanes. A l'Anoia, per exemple, la pèrdua al conjunt de la comarca és inferior a la d'Igualada o Santa Margarida de Montbui.

Les pèrdues de CiU també són majors allí on tradicionalment havia aconseguit els millors resultats (Osona, Anoia, Alt Penedès, Bages).

Als majors descensos del PSC es corresponen els increments més forts d'IC, notablement a les comarques urbanes.

L'augment del vot a ERC sembla relacionar-se amb el descens de CiU, tot i que el fenomen és més estès i podria beneficiar-se de l'increment de la participació allí on les pèrdues de la federació nacionalista són menors (àmbit urbà).

Arreu l'increment d'ERC és superior a les pèrdues de CiU.

L'augment del vot al PP és major al Barcelonès, Baix Llobregat, Maresme i Garraf. No coincideix, doncs, amb les àrees de pèrdua de CiU.

Província de GIRONA

Diferències 1999-2003 (en percentatge sobre cens)						
	participació	PSC	CiU	ERC	PP	IC-EUiA
Alt Empordà	3,5	-3,0	-4,5	6,7	2,1	2,5
Baix Empordà	3,3	-2,7	-4,9	5,9	1,9	3,4
Garrotxa	5,2	-2,2	-4,7	8,7	0,7	3,1
Gironès	3,8	-3,1	-4,6	6,4	1,3	4,6
Pla de l'Estany	3,6	-1,5	-6,3	7,6	0,7	3,3
Ripollès	3,2	-3,4	-5,3	7,5	1,1	3,3
Selva	1,5	-2,2	-5,7	5,4	1,5	3,5
Total Girona	3,2	-2,7	-5,0	6,4	1,5	3,0

L'increment de la participació és notable a totes les comarques, tot destacant la Garrotxa com la més mobilitzada i la Selva com la menys.

Les pèrdues del PSC no semblen concentrar-se en comarques sinó en els municipis més poblats de qualsevol comarca. A la Selva, per exemple, amb un descens general de 2,2%, el vot al PSC baixa més a indrets com Tossa de Mar o Lloret. A Girona ciutat les pèrdues estan per damunt de la mitjana de la comarca.

CiU, al igual que li passava a la circumscripció de Barcelona, concentra els pitjors percentatges de descens a les comarques que li són més favorables (Pla de l'Estany, Ripollès i la Selva).

L'increment d'ERC coincideix amb les majors pèrdues de CiU i amb aquelles comarques que mostren una major mobilització (clarament la Garrotxa).

IC creix més a les àrees urbanes (Gironès).

El PP creix més en aquelles comarques de major implantació del sector serveis (turisme) i on es concentra la població castellanoparlant (els dos Empordà, Selva i Gironès).

Província de LLEIDA

Diferències 1999-2003 (en percentatge sobre cens)						
	participació	PSC	CiU	ERC	PP	IC-EUiA
Alt Urgell	4,4	-1,3	-1,1	3,0	1,3	2,7
Alta Ribagorça	5,8	-3,5	2,4	3,6	0,6	2,5
Cerdanya	3,2	-3,8	-3,3	6,0	2,2	2,4
Garrigues	5,0	-3,2	-0,6	6,1	0,4	2,4
Noguera	5,0	-2,6	-2,9	6,5	1,9	2,5
Pallars Jussà	7,5	-1,7	1,2	4,5	0,7	2,9
Pallars Sobirà	4,5	-3,4	-1,8	6,6	0,3	3,1
Pla d'Urgell	4,6	-3,5	-2,3	7,5	0,5	2,6
Segarra	5,9	-3,8	-5,3	9,1	1,8	2,7
Segrià	4,6	-4,1	-1,6	5,5	2,0	3,3
Solsonès	5,3	-1,0	-2,9	7,0	0,3	2,5
Urgell	5,5	-2,5	-5,3	8,8	1,5	2,6
Val d'Aran	1,3	-1,0	-3,6	2,8	0,9	1,8
Total Lleida	4,8	-3,3	-2,2	6,1	1,5	2,6

L'augment de la participació és notable al conjunt de la província i en gairebé totes les comarques, sense que se'n pugui definir una lògica territorial.

Destaca la poca mobilització a la Val d'Aran.

El descens del PSC és especialment fort al Segrià i ho és més si es considera només la ciutat de Lleida. En canvi, la retenció és major a comarques com l'Alt Urgell o el Pallars Jussà.

Com passa a les altres circumscripcions CiU perd més vot en comarques que li són propícies, sobretot al pla (Urgell i Segarra).

Precisament allí és on ERC mostra un increment més important.

IC i el PP tenen els majors creixements al Segrià, tot i que els populars també avancen a la Cerdanya.

Província de TARRAGONA

Diferències 1999-2003 (en percentatge sobre cens)

	participació	PSC	CiU	ERC	PP	IC-EUiA
Alt Camp	2,0	-3,2	-1,6	4,1	1,1	2,7
Baix Camp	4,0	-1,7	-2,9	4,7	1,7	3,0
Baix Ebre	7,3	0,1	-5,6	9,7	-0,8	3,4
Baix Penedès	-0,6	-4,2	-4,5	3,6	1,8	2,8
Conca de Barberà	3,8	-2,0	-3,4	7,8	0,6	3,0
Montsià	5,5	-1,6	-5,1	8,6	0,5	3,3
Priorat	3,9	-4,5	-3,9	10,1	-0,4	3,6
Ribera d'Ebre	5,7	-3,8	-5,8	12,2	0,1	3,5
Tarragonès	2,0	-4,0	-1,8	3,9	1,5	3,5
Terra Alta	10,6	1,1	1,1	6,7	-0,8	2,4
Total Tarragona	3,4	-2,5	-3,3	5,7	1,1	2,8

La mobilització a les comarques tarragonines és especialment important a les terres de l'Ebre.

L'increment de la participació en aquestes comarques propicia que el PSC guanyi pes a Terra Alta i Baix Ebre, tot i que en perd a les comarques urbanes i d'interior. L'excepció és el Baix Camp, on mostra una major retenció del vot.

El descens de CiU és més important a l'Ebre, on també és mostra més dèbil el PP.

ERC, en canvi, sembla ser el principal beneficiari de la mobilització i de les pèrdues de CiU en aquesta àrea.

En general, el PSC ha perdut pes a les àrees que en un principi li eren més propícies.

CiU també ha perdut més vot a les comarques on tradicionalment havia obtingut millors resultats.

L'increment d'ERC sembla nodrir-se a parts iguals del descens de CiU i de l'augment de la participació.

IC creixeria mercès al PSC a les zones urbanes.

El PP creix a les àrees urbanes on acostuma a tenir la millor implantació.

5. Les autonòmiques 2003 en el cicle electoral 1999-2003

Les municipals de 1999 inicien el cicles electoral en què s'inscriuen aquestes eleccions al Parlament i que no es tancarà fins a les generals del març vinent.

Resultats a Catalunya (1999-2003)

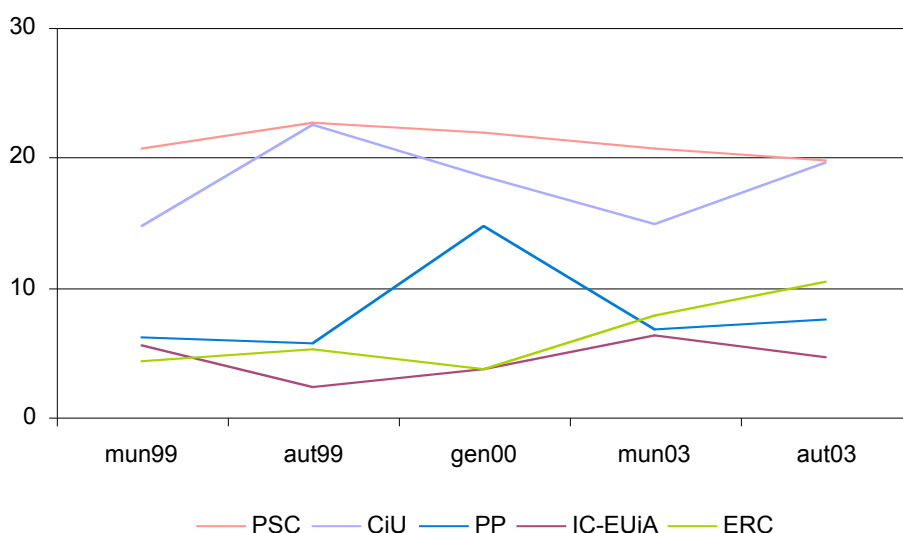
	votants	PSC	CiU	PP	ERC	IC-EUiA	altres
mun99	2.941.675	1.091.727	774.129	318.864	225.019	287.713	161.041
aut99	3.118.410	1.177.777	1.172.721	295.765	270.176	122.448	42.849
gen00	3.369.573	1.142.585	964.990	763.982	189.235	193.574	48.066
mun03	3.260.361	1.102.679	789.936	359.794	414.090	335.387	184.660
aut03	3.300.862	1.026.030	1.018.115	390.650	542.045	240.358	44.240

La participació en aquestes eleccions segueix la tònica de major participació que les celebrades l'any 1999 (municipals i autonòmiques).

En ambdues l'increment de la participació no sembla comportar una millora en el vot de les dues forces majoritàries, PSC i CiU.

De fet, aquesta convocatòria segueix el mateix esquema que ja s'observà a les municipals entre 1999 i 2003: increment de la participació, estancament o descens de CiU i PSC i augment d'ERC, sobretot, IC i, en menor mesura, PP.

Resultats a Catalunya (1999-2003)

- Per al PSC aquestes eleccions representen un retrocés respecte de les generals 2000 i municipals 2003. De fet, el vot al PSC no ha parat de baixar des de la convocatòria autonòmica de 1999.

Per províncies, els majors retrocessos es registren a Lleida i Tarragona tant respecte de les municipals del maig com de les generals de 2000.

- En canvi, CiU ha sabut mobilitzar un vot específic de les eleccions al Parlament, que supera el resultat de generals i municipals. Amb tot, el diferencial entre municipals i autonòmiques s'ha reduït notablement (el 1999 era de prop de quatre-cents mil vots i ara és d'uns dos-cents trenta mil).

Barcelona és la circumscripció on el vot a CiU ha augmentat més de municipals a autonòmiques.

- El PP sembla mantenir un vot específic de generals, que no traspassa ni a municipals ni a autonòmiques. Amb tot, les eleccions de 2003 són lleugerament més favorables que les de 1999 (quaranta mil vots a les primeres i més de noranta mil a les segones).
- ERC té un vot menor a les eleccions generals, però incrementa el seu resultat tant a les municipals com a les autonòmiques de 1999 a 2003.
- IC segueix la mateixa tendència que PP i ERC, amb la diferència que el seu vot autonòmic és inferior al de les municipals de maig.